

2023-6

26. juli 2023

All. nr./notatnr.:

2021-907-0001-10

Sull./sagsbeh.: LR

Yderst kritisabelt at en kommune optog en beboer på alderdomshjem uden samtykke og uden at følge reglerne i magt-anvendelsesloven

I forbindelse med en inspektion af et alderdomshjem blev ombudsmanden gjort opmærksom på, at en beboer (herefter A) i 2020 blev optaget på alderdomshjemmet imod sin vilje, men at beboeren nu er glad for at bo på alderdomshjemmet. Ledelsen oplyste også, at der ikke var beskikket en værge for A.

På den baggrund valgte ombudsmanden, i medfør af ombudsmandslovens § 15, stk. 1, af egen drift at undersøge kommunens optagelse af beboeren på alderdomshjemmet.

Ombudsmanden fandt det yderst kritisabelt, at kommunen optog A på alderdomshjemmet uden vedkommendes samtykke, og at kommunen ikke fulgte den dagældende magtanvendelseslovs bestemmelser om optagelse i boform uden samtykke.

Ombudsmanden fandt det uacceptabelt, at kommunen i strid med god forvaltningskik gav A urigtige oplysninger og bevidst vildledte A til at tro, at vedkommende skulle på et ferieophold på alderdomshjemmet, idet der reelt var tale om, at kommunen havde besluttet, at A skulle bo på alderdomshjemmet permanent.

Ombudsmanden fandt det kritisabelt, at kommunen ikke havde dokumentation for hele sagens forløb og dermed ikke overholdte sin notatpligt i overensstemmelse med offentlighedsloven.

Jeg beder kommunen om at meddele mig, hvad min udtalelse giver kommunen anledning til at foretage sig.

Da der efter ombudsmandens opfattelse blev begået fejl og forsømmelser af større betydning i sagen, har ombudsmanden givet Lovudvalget i Inatsisartut og kommunalbestyrelsen meddelelse om udtalelsen i henhold til ombudsmandslovens § 23.

(Udtalelse af 26. juli 2023, j.nr. 2021-907-0001)

Jeg udtalte herefter:

1. Hvad har jeg undersøgt?

1.1. Jeg har rejst denne sag af egen drift. Jeg henviser til § 15, stk. 1, i inatsisartutlov nr. 7 af 1. juni 2017 om Ombudsmanden for Inatsisartut (herefter ombudsmandsloven), hvorefter ombudsmanden af egen drift kan tage en sag op til undersøgelse.

Jeg har i min undersøgelse valgt at forholde mig til, om kommunen fulgte den dagældende magtanvendelseslovs bestemmelser om optagelse i boform uden samtykke, da kommunen optog A på alderdomshjemmet i Y by.

Jeg har derudover forholdt mig til principperne om god forvaltningskik i forhold til, kommunens optræden over for A.

Endelig har jeg forholdt mig til kommunens notatpligt.

Jeg har i min undersøgelse ikke forholdt mig til, om A i oktober 2020, som følge af demens, ville have været i stand til at give et informeret samtykke til sin optagelse på alderdomshjemmet.

Jeg har i min undersøgelse desuden ikke forholdt mig til, om kommunen kunne have foretaget mindre indgribende foranstaltninger for at yde hjælp til A end at optage A på alderdomshjemmet uden vedkommendes samtykke.

1.2. Jeg har flere steder i min udtalelse taget udgangspunkt i dansk litteratur og Folketingets Ombudsmands praksis, i det omfang jeg ikke selv tidligere har haft lejlighed til at beskæftige mig med tilsvarende problemstillinger. Det skyldes, at retsgrundlaget i Grønland i det væsentligste er identisk med retsgrundlaget i Danmark. Hvor retsgrundlaget i Grønland efter min opfattelse ikke er identisk med retsgrundlaget i Danmark, har jeg anført dette.

Min udtalelse er opbygget således:

- Afsnit 2. Sagen kort
- Afsnit 3. Retsgrundlaget
- Afsnit 4. Kommunens synspunkt
- Afsnit 5. Min vurdering

Jeg bemærker, at der følger en sagsfremstilling efter min udtalelse.

2. Sagen kort

Den 20. februar 2020 besøgte en hjemmehjælper A i hans eget hus i X bygd. Hjemmehjælperen vurderede, at A's hjem trængte til en større rengøring, og at A i mellemtiden skulle tage ophold i alderdomshjemmet i X bygd; Et alderdomshjem, der drives som et ældrekollektiv, hvor der efter en individuel vurdering er tilknyttet hjemmehjælpere.

Samme dag underskrev A en samtykkeerklæring til indhentning af oplysninger fra sundhedsvæsenet om, hvorvidt A var undersøgt for demens.

A var i perioden 23. februar 2020 - 6. marts 2020 indlagt på sygehuset i Z by til undersøgelse for demens.

Ved brev af 27. marts 2020 oplyste sygehuset kommunen om, at A havde midlsvær demens, at A havde nedsat hørelse og skulle have høreapparat. A kom efter undersøgelsen tilbage til alderdomshjemmet i X bygd.

Det fremgår af et journalnotat af 25. februar 2020, at A blev akut visiteret til alderdomshjemmet i X bygd.

Den 7. april 2020 blev den lægefaglige vurdering sendt fra en sagsbehandler i kommunen til alderdomshjemmet i X bygd, til sagsbehandleren på pensionsområdet i Y by og til hjemmehjælpskoordinatoren.

Den 14. april 2020 søgte A om en plads i alderdomshjemmet i X bygd. Ansøgningen var underskrevet af A.

Den 3. august 2020 forespurgte lederen af alderdomshjemmet i X bygd kommunens sagsbehandler om, hvornår A skulle flytte til alderdomshjemmet i Y by. Lederen skrev, at A midlertidigt boede på alderdomshjemmet i X bygd, indtil alderdomshjemmet i Y by var færdigbygget. Lederen oplyste, at A var på vej til at blive dement og så syner, men at man ikke mærkede meget hertil i det daglige. Derimod var A begyndt at tage hjem til sit hus, og kom kun på alderdomshjemmet for at spise. Lederen oplyste videre, at A var mest vant til at være alene, og at de ikke kunne tvinge A til at blive på alderdomshjemmet.

Det fremgår af et journalnotat af 3. august 2020, at lederen af alderdomshjemmet i X bygd fik det svar, at alderdomshjemmet i Y by var bagud med at gøre klar til modtagelse af A.

Det fremgår af et journalnotat af 14. september 2020, at A flyttede fra alderdomshjemmet og hjem til sit eget hus, og at det ikke var muligt at tvinge A til at blive boende, når A havde givet udtryk for, at vedkommende ikke ønskede at bo på alderdomshjemmet.

Den 15. september 2020 besøgte en af kommunens rejsende ergoterapeuter A i vedkommendes hjem. Besøget blev foretaget på baggrund af, at der var stor bekymring for A's helbred og trivsel, og at A ikke ville modtage hjemmehjælp mv.

Den 13. oktober 2020 besøgte kommunens ansatte A i vedkommendes hjem. Den 14. oktober 2020 rejste A fra X bygd til alderdomshjemmet i Nanortalik. A var ledsaget af kommunens ansatte.

Det fremgår endelig af journalnotatet, at A under besøget den 13. oktober 2020 havde givet udtryk for, at A ikke turde at tage afsked, og at A på den baggrund blev oplyst om, at A skulle til alderdomshjemmet i Y by og slappe af - at A skulle på ferie - hvorefter vedkommende han indvilligede i at tage med.

Det fremgår af en e-mail af 4. januar 2022 fra en medarbejder i kommunen, at vedkommende rejste med A den 14. oktober 2020. Det fremgår videre af e-mailen, at A den 13. oktober 2020 havde accepteret, at A skulle rekreere og hvile sig på alderdomshjemmet i Y by. Den 14. oktober 2020 en time før afgang ville A imidlertid ikke rejse. Derfor fortalte souschefen og hjemmehjælpskoordinatoren A, at A skulle på ferie, og A rejste på den baggrund med til alderdomshjemmet i Y by.

3. Retsgrundlaget

3.1. Magtanvendelsesloven

På tidspunktet for kommunens optagelse af A på alderdomshjemmet i Y by uden samtykke var det Inatsisartutlov nr. 1 af 21. november 2013 om magtanvendelse inden for det sociale område (herefter dagældende magtanvendelseslov), som var gældende. Den 1. januar 2023 trådte en ny magtanvendelseslov i kraft; Inatsisartutlov nr. 8 af 20. juni 2022 om magtanvendelse inden for det sociale område (herefter nugældende magtanvendelseslov).

Jeg henviser derfor i min udtalelse til bestemmelserne i den dagældende magtanvendelseslov. Bestemmelserne er med få ændringer videreført i den nugældende magtanvendelseslov.

3.1.1. Det overordnede formål med magtanvendelsesloven

Det overordnede formål med bestemmelserne i den dagældende magtanvendelseslov var bl.a. at øge retssikkerheden for voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne.

Hovedreglen er, at magtanvendelse skal undgås. Hvis magtanvendelse ikke kan undgås, skal det begrænses mest muligt. Endelig skal anvendelse af tvangsmæssige foranstaltninger stå i et rimeligt forhold til det, der søges opnået. Det er således den mindst indgribende foranstaltning, der skal vælges, ligesom der skal være proportionalitet mellem indgreb og formål. Det fremgik af dagældende magtanvendelseslovs §§ 1 og 30, som fastsatte følgende:

”§ 1. Magtanvendelse må aldrig erstatte omsorg og socialpædagogisk bistand og skal begrænses til det absolut nødvendige og stå i rimeligt forhold til det, der søges opnået hermed.”

og

”§ 30. Forud for enhver form for magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten skal opholdskommunen foretage, hvad der er muligt for at opnå personens frivillige medvirken til en nødvendig foranstaltning.

Stk. 2. Anvendelse af magt skal stå i rimeligt forhold til det, der søges opnået. Er mindre indgribende foranstaltninger tilstrækkelige, skal disse anvendes.

Stk. 3. Magtanvendelse skal udøves så skånsomt og kortvarigt som muligt og med størst mulig hensyntagen til den pågældende og andre tilstedeværende, således at der ikke forvoldes unødigt krænkelser eller ulempe. Ydmygende, hånende eller anden nedværdigende behandling er ikke tilladt.

Stk. 4. Indgreb efter dette afsnit forudsætter en individuel vurdering af indgrebs faglige forsvarlighed og nødvendighed samt pågældendes helbredstilstand.”

Det overordnede formål og hovedreglen med den dagældende magtanvendelseslov er videreført i den nugældende magtanvendelseslov, jf. den nugældende magtanvendelseslovs § 1.

Den dagældende magtanvendelseslovs afsnit I og III finder anvendelse for voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der modtager offentligt iværksat personlig og praktisk hjælp, samt socialpædagogisk bistand, behandling og pleje, eller aktiverende tilbud med videre, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter dagældende magtanvendelseslovs §§ 32-36. Dette fremgik af den dagældende magtanvendelseslovs § 3. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen bl.a., at: "Mennesker, som på grund af betydeligt og varigt nedsat psykisk funktionsevne er ude af stand til at tage vare på sig selv, og som derfor kan have særdeles svært ved at udøve deres selvbestemmelsesret, skal have den nødvendige hjælp, omsorg og pleje mv. samtidig med at retssikkerheden for den enkelte opretholdes." Bestemmelsen er videreført i den nugældende magtanvendelseslovs § 32.

Jeg henviser desuden til artiklen "Optagelse i botilbud uden samtykke", som fremgår af min beretning for 2021, afsnit 2.3.

3.1.2. Optagelse i botilbud uden samtykke

Optagelse i botilbud uden samtykke er en meget indgribende tvangsmæssig foranstaltning. Den dagældende magtanvendelseslov gav mulighed for, at en person, der var omfattet af loven, kunne optages i et botilbud uden samtykke. Dette var muligt, når de nærmere angivne betingelser var opfyldt.

Den dagældende magtanvendelseslovs § 36, stk. 1 og 4, fastsatte følgende herom:

"§ 36. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen kan, jf. § 42, indstille til Naalakkersuisoq for Familie at træffe afgørelse om, at en person, der modsætter sig flytning eller mangler evnen til at give informeret samtykke hertil, jf. dog stk. 2, skal optages i et bestemt botilbud efter den sociale lovgivning, når:

- 1) det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og
- 2) hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig og
- 3) den pågældende ikke kan overskue konsekvenserne af sine handlinger og
- 4) den pågældende udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade og
- 5) det er uforsvarligt ikke at sørge for flytning.

[...]

Stk. 4. Det skal indgå i kommunalbestyrelsens vurdering efter stk. 1 og 2, hvis en eventuel ægtefælle, samlever eller anden pårørende ikke længere kan varetage den nødvendige hjælp til og opsyn med den pågældende.

[...]”

Ifølge den dagældende magtanvendelseslovs § 36, stk. 1, er det således kommunalbestyrelsen i opholdskommunen, der skal udarbejde en indstilling til Naalakkersuisoq for Familie, hvis kommunalbestyrelsen vil optage en person uden samtykke i et botilbud.

Bestemmelsen vedrører personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne. De oplyste betingelser skal alle være opfyldte. Det vil sige, at en optagelse i et botilbud uden samtykke kræver, at det er absolut påkrævet at flytte personen, for at personen kan få den nødvendige hjælp, at hjælpen ikke kan gennemføres i personens hjem, at personen ikke kan overskue konsekvenserne af sine handlinger, at personen udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade, og at det er uforsvarligt ikke at sørge for flytning. Kommunalbestyrelsen skal i sin vurdering også tage i betragtning, hvis en eventuel ægtefælle, samlever eller anden pårørende ikke længere kan varetage den nødvendige hjælp til og opsyn med personen.

Bestemmelsen er videreført i den nugældende magtanvendelseslovs § 36 med få ændringer. Imidlertid er der den 1. januar 2023 foretaget den ændring i magtanvendelsesloven. Hvor det før var opholdskommunen, som skulle indstille til

Naalakkersuisoq for Familie at træffe afgørelse, er det nu hjemkommunen, der skal foretage indstillingen.

Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at personen under sagen får bistand fra en advokat til at varetage sine interesser. Det fremgik af den dagældende magtanvendelseslovs § 43. Det er kommunalbestyrelsen, der betaler udgifterne til advokaten. Bestemmelsen er videreført i den nugældende magtanvendelseslovs § 54.

Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal udarbejde en indstilling til Naalakkersuisoq for Familie, som træffer afgørelse om optagelse i botilbud uden samtykke. Kommunalbestyrelsens indstilling skal indeholde en redegørelse for de i den dagældende magtanvendelseslovs § 42, stk. 2, nr. 1-5, nævnte forhold.

Dertil skal kommunalbestyrelsen anmode kredsretten om, at den pågældende person beskikkes en værge, hvis personen ikke har en værge.

Den dagældende magtanvendelseslovs § 42 fastsatte følgende:

§ 42. Naalakkersuisoq for Familie træffer afgørelse om optagelse i botilbud uden samtykke efter § 36, stk. 1 og 3, efter indstilling fra kommunalbestyrelsen i opholdskommunen. Afgørelsen skal træffes senest 2 uger efter modtagelse af kommunalbestyrelsens indstilling.

Stk. 2. Indstillingen skal indeholde en redegørelse for:

- 1) grundlaget for, at betingelserne i § 36, stk. 1 og 3, anses for opfyldt,
- 2) den nødvendige faglige dokumentation for den nedsatte funktionsevne,
- 3) den hjælp og pleje, der har været iværksat eller har været tilbudt den pågældende eller familien, før indstilling om optagelse i et særligt botilbud blev besluttet,
- 4) indretningen af den nye bolig og den personlige hjælp, pleje og støtte m.v., som herefter vil kunne stilles til rådighed, og
- 5) personens egne samt de pårørendes og den eventuelle værges bemærkninger til flytningen.

Stk. 3. En ægtefælle eller anden nærtstående person, der deler bolig med den person, som sagen vedrører, er berettiget til at klage over kommunal-

bestyrelsens afslag på at indstille til optagelse i særlige botilbud efter denne bestemmelse. Klagen kan indbringes for Det Sociale ankenævn.

Stk. 4. Har den pågældende ikke allerede en værge, skal kommunalbestyrelsen, når der indstilles til flytning, anmode kredsretten om at beskikke en værge efter myndighedsloven.

Stk. 5. Kommunen kan om fornødent anmode om bistand af politiet til at gennemføre en afgørelse om flytning.”

Den dagældende magtanvendelseslovs § 42 om Naalakkersuisoq for Families afgørelser om optagelse i botilbud uden samtykke er videreført i § 37 i den nugældende magtanvendelseslov med få ændringer. En af ændringerne er, at hvor det før var opholdskommunen, som skulle indstille til Naalakkersuisoq for Familie at træffe afgørelse, er det nu hjemkommunen, der skal foretage indstillingen.

Dertil er den daværende magtanvendelseslov § 42, stk. 4, om kommunalbestyrelsens pligt til at anmode kredsretten om at beskikke en værge, videreført i den nugældende magtanvendelseslovs § 36, stk. 5.

Naalakkersuisoq for Families afgørelser efter § 42 om optagelse i bestemte botilbud efter § 36, stk. 1 og 3, kan indbringes for Det Sociale Ankenævn efter bestemmelserne i landstingsforordning om socialvæsenets styrelsen og organisation, jf. magtanvendelseslovens § 49. Bestemmelsen er videreført i den nugældende magtanvendelseslovs § 70.

3.2. God forvaltningsskik

God forvaltningsskik er uskrevne regler og principper for, hvordan myndigheder bør behandle borgerne.

God forvaltningsskik betyder bl.a., at en myndighed skal optræde venligt og hensynsfuldt over for borgerne og på en måde, der styrker borgernes tillid til myndigheden.

Forvaltningens kommunikation med borgeren skal formuleres på en saglig og hensynsfuld måde.

Jeg henviser desuden til Myndighedsguiden, afsnit 1, som findes på min hjemmeside.

Tillid mellem borger og forvaltningen skabes bl.a. ved, at der ikke er tvivl om, begrundelsen for forvaltningens handlinger og afgørelser.

Jeg henviser desuden til Jens Olsen i Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2002, s. 642.

3.3. Notatpligt

En myndighed skal skrive et notat til en sag om oplysninger af betydning for sagens afgørelse.

Formålet med notatpligten er at sikre, at oplysninger ikke går tabt, hvis sagen f.eks. bliver givet til en anden sagsbehandler. Notatpligten er på den måde med til at sikre, at myndigheden træffer afgørelser på et korrekt og oplyst grundlag.

Pligten til at skrive notat er også med til at sikre, at det senere kan dokumenteres, hvad der er sket i sagen. En myndigheds overholdelse af notatpligten giver derudover mulighed for en effektiv kontrol med, om myndigheden har handlet korrekt, fordi der er overblik over, hvilke oplysninger myndigheden er eller har været i besiddelse af og hvornår.

Notatpligten følger af landstingslov nr. 9 af 13. juni 1994 om offentlighed i forvaltningen med senere ændringer (herefter offentlighedsloven) § 6, stk. 1:

”I sager, hvor der vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, skal en myndighed, der mundtligt modtager oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder, der er af betydning for sagens afgørelse, eller som på anden måde er bekendt med sådanne oplysninger, gøre notat om indholdet af oplysningerne. Det gælder dog ikke, hvis oplysningerne i øvrigt fremgår af sagens dokumenter.”

I forlængelse af den lovbestemte notatpligt gælder en almindelig (ulovbestemt) retsgrundsætning, hvorefter en forvaltningsmyndighed har pligt til at gøre notat om alle væsentlige ekspeditioner i en sag, i det omfang disse ekspeditioner ikke fremgår af sagens akter.

Derudover følger det af god forvaltningsskik, at forvaltningen sørger for, at der skabes et tillidsforhold mellem borgeren og forvaltningen. Dette kan blandt andet skabes ved, at forvaltningen undgår tvivl om, hvad der er foregået og sagt i sagen, jf. Jens Olsen i Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2002, side 642.

En myndighed bør udarbejde notat om alle væsentlige ekspeditioner i en sag, herunder afholdelse af møder. Mødereferater bør desuden dateres og i nogle tilfælde underskrives. Jeg henviser til mine tidligere udtalelser 2010-6.8 og 1996-04-5, som findes på min hjemmeside.

Jeg henviser desuden til Myndighedsguiden, afsnit 11, som findes på min hjemmeside og til artiklen "Metodiske udfordringer ved embedet", som fremgår af min beretning for 2018, afsnit 2.2.

4. Kommunens synspunkt

Kommunen har sendt sagens akter og en udtalelse dateret den 7. januar 2022. Kommunen anførte følgende:

"[...]

Kommunen vil oplyse at kommunen ikke traf afgørelse om [A's] optagelse på alderdomshjem i [Y by] uden samtykke iht. § 36 i Inatsisartutlov nr. 1 af 21. november 2013 om magtanvendelse inden for det sociale område.

Kommunen vil yderligere oplyse, at det er kommunens opfattelse, at [A] ikke til sidst modsatte sig optagelsen, men var måske ved afrejse fra sin bolig i X bygd i tvivl om, hvorvidt [A9] havde lyst til at rejse til aflastning på alderdomshjemmet eller ej. Da [A] i stedet fik fortalt, at [A9] skulle "på ferie"

i Nanortalik ville [A] alligevel rejse og tog af sted frivillig, uden tvang. Derfor kan der være formodning om, at [A] ved afrejsen ikke havde tilstrækkelig forståelse af rejsens formål eller alle nødvendige oplysninger om det til at træffe en velinformeret beslutning.

I øvrigt vil kommunen påpege, at der p.t. angiveligt ikke er muligt at foretage mere detaljeret rekonstruktion af hele forløb ifm. [A's] optagelse på alderdomshjemmet dersom nogle af de medarbejdere som deltog i forløbet ikke er længere ansat i kommunen.

[...]”

Dertil foreligger der blandt kommunens udtalelse og sagsakter en e-mail af 4. januar 2022, som er en redegørelse fra en medarbejder i kommunen. Kommunen har indhentet redegørelsen fra medarbejderen med henblik på besvarelse af min anmodning af 29. november 2021 om kommunens redegørelse af sagen og anmodning om sagens akter. Den ansatte har anført følgende:

”Jeg rejste sammen med [A] dengang den 14.10.21 [Jeg formoder, der menes den 14.10.20] her til [Y by], bl.a. sammen med plejehjemmets leder og hjemmehjælpskoordinatoren.

Jeg var med, da hjemmehjælpskoordinatoren var på besøg i [A's] hus. Dagen før var [A] gået med til at rejse på rekreation, men ville ikke med 1 time før vores afrejse. Da vi først sagde det på en anden måde sådan, at [A] skulle på ferie i [Y by], ville [A] med. Punkt c er nok det nærmeste, man kan bruge som svar på, at [A] manglede evnen til at give informeret samtykke.

Jeg er i tvivl om den nederste og kan ikke svare på det.

I håb om, at vedhæftede billeder kan bruges.” (Min oversættelse).

5. Min vurdering

5.1. Optagelse i botilbud uden samtykke

Kommunen fik den 20. februar 2020 kendskab til A's begyndende demens. Kommunen fik videre den 27. marts 2020 oplyst fra sundhedsvæsenet, at A havde en middelsvær demens.

A blev den 25. februar 2020 akut visiteret til alderdomshjemmet i X bygd.

Under sit ophold på alderdomshjemmet i X bygd flyttede A selv skiftevis mellem alderdomshjemmet og sit eget hjem. A havde givet udtryk for, at A var vant til at være alene, og at man ikke kunne tvinge A til at blive på alderdomshjemmet. Den 14. september 2020 flyttede A hjem i sit eget hus.

På et ikke nærmere oplyst tidspunkt besluttede kommunen på et visitationsmøde, at A skulle flyttes til alderdomshjemmet i Y by, og at kommunen ville forsøge at overtale A hertil ved næste besøg i A's eget hjem.

Selv om kommunen havde besluttet, at A skulle optages på alderdomshjemmet og bo der permanent, fortalte kommunen A på et besøg i hans hjem den 13. oktober 2020, at A skulle på ferie på alderdomshjemmet i Y by. Kommunen bragte på den måde bevidst A i en vildfarelse.

Den 14. oktober 2020 rejste A på den baggrund med til alderdomshjemmet i Y by.

Kommunen har i sin udtalelse til mig oplyst, at der kan være en formodning om, at A ved afrejsen til alderdomshjemmet i Y by ikke havde tilstrækkelig forståelse for rejsens formål, eller at A havde alle nødvendige oplysninger om det til at træffe en velinformeret beslutning.

Dertil konstaterer jeg, at en af de medarbejdere, som rejste med A den 14. oktober 2020 i sin redegørelse herom har oplyst, at A efter hendes opfattelse manglede evnen til at give et informeret samtykke.

Det er min vurdering, at kommunen den 14. oktober 2020 optog A på alderdomshjemmet i Y by uden samtykke. Det er også min vurdering, at kommunen på

dette tidspunkt var vidende om, at A havde en middelsvær demens. Det er endelig min vurdering, at der ikke var nogen tvivl om, at A ikke ville med til alderdomshjemmet i Y by, og at A først var villig til at tage med, da kommunen bragte A i den vildfarelse, at A skulle på et ferieophold.

Der foreligger blandt sagens akter ingen ansøgning fra A om at flytte til alderdomshjemmet i Y by. Der fremgår ligeledes ikke noget blandt sagens akter noget om, at A skulle have udtrykt ønske om at flytte til alderdomshjemmet i Y by.

Der er efter min vurdering ingen tvivl om, at A på tidspunktet for sin optagelse på alderdomshjemmet i Y by, som følge af sin middelsvære demens, var omfattet af reglerne den dagældende magtanvendelseslov.

Det er min opfattelse, at A modsatte sig flytningen, og at A ikke gav samtykke til at blive optaget på alderdomshjemmet.

Jeg finder, at kommunen optog A på alderdomshjemmet i Y by uden A's samtykke. Jeg finder endvidere, at kommunen ikke fulgte den dagældende magtanvendelseslovs bestemmelser om optagelse i boform uden samtykke.

Hvis kommunen havde fulgt bestemmelserne i den dagældende magtanvendelseslov, ville der have været en værge og en advokat til at varetage A's interesser i situationen. Det var der ikke.

Jeg finder dette yderst kritisabelt.

Ifølge den dagældende magtanvendelseslov skulle kommunen have indstillet A til Naalakkersuisoq for Familie at træffe afgørelse om, at A skulle optages på alderdomshjemmet, jf. den dagældende magtanvendelseslovs § 36, stk. 1. Det ville herefter have været op til Naalakkersuisoq for Familie at træffe afgørelse om optagelse i botilbud uden samtykke med klagevejledning til Det Sociale Ankenævn, jf. den dagældende magtanvendelseslovs § 42 og § 49.

I forbindelse med kommunens indstilling til Naalakkersuisoq for Familie skulle kommunen have anmodet kredsretten om at beskikke en værge, jf. den dagældende magtanvendelseslovs § 42, stk. 4. Kommunen skulle også have sørget for, at A under sagen fik bistand af en advokat til at varetage sine interesser, jf. den dagældende magtanvendelseslovs § 43.

5.2. God forvaltningsskik

Det fremgår af sagens akter, at kommunen på et ikke nærmere angivet tidspunkt på et visitationsmøde havde besluttet, at A skulle flyttes til alderdomshjemmet i Y by, og at kommunen under næste besøg i X bygd ville forsøge at overtale A hertil.

Jeg har forstået, at da kommunens ansatte besøgte A i X bygd den 13. oktober 2020, gav A udtryk for, at A ønskede at tage af sted på et aflastningsophold på alderdomshjemmet i Y by. Jeg har videre forstået, at A den næste dag ikke ønskede at rejse, hvorefter kommunens ansatte fortalte A, at A skulle på ferieophold på alderdomshjemmet i Y by. I den tro, at A skulle på ferieophold på alderdomshjemmet i Y by, rejste A den 14. oktober 2020 med kommunens ansatte fra X bygd.

Kommunen har i sin udtalelse til mig oplyst, at det er kommunens opfattelse, at A ikke til sidst modsatte sig optagelsen, men at A måske ved afrejse fra sin bolig i X bygd var i tvivl om, hvorvidt A havde lyst til at rejse til aflastning på alderdomshjemmet eller ej. Kommunen oplyste, at da A i stedet fik fortalt, at A skulle "på ferie" i Y by, ville A alligevel rejse og tog af sted frivilligt. Dertil har en medarbejder redegjort for rejsen og oplyst, at A efter hendes opfattelse manglede evnen til at give et informeret samtykke.

Det er min vurdering, at kommunens ansatte, da A ikke ønskede at rejse med til Y by, efter aftale gav A urigtige oplysninger og bevidst vildledte A, da de fortalte A, at A skulle på et ferieophold på alderdomshjemmet.

Som nævnt ovenfor er principperne for god forvaltningsskik uskrevne regler og principper for, hvordan myndigheder bør behandle borgerne, som bl.a. styrker

borgernes tillid til forvaltningen. Dertil skal forvaltningens kommunikation med borgeren formuleres på en saglig og hensynsfuld måde. Dette betyder efter min opfattelse også, at de oplysninger, en myndighed eller en ansat i det offentlige giver til en borger skal være korrekte og ikke bevidst må vildlede borgeren.

Det er endvidere min opfattelse, at en myndighed på intet tidspunkt kan forlade sig på objektivt ukorrekte oplysninger over for en borger, fordi borgerens indstilling eller adfærd er ubekvem, herunder til gene for borgeren selv. Den dagældende magtanvendelseslov regulerede denne situation og gav mulighed for, at kommunen kunne indstille til Naalakkersuisoq for Familie at træffe afgørelse om optagelse i botilbud uden samtykke.

Jeg finder, at kommunen i strid med god forvaltningsskik gav A urigtige oplysninger og bevidst vildledte A til at tro, at han skulle på et ferieophold på alderdomshjemmet, idet der reelt var tale om, at kommunen havde besluttet, at A skulle bo på alderdomshjemmet permanent og ville overtale A hertil.

Dette finder jeg uacceptabelt.

5.3. Notatpligt

Der foreligger ikke blandt sagens akter noget referat eller anden dokumentation fra visitationsmødet vedrørende kommunens beslutning om, at A skulle flyttes til alderdomshjemmet i Y by.

Der foreligger ikke blandt de modtagne sagsakter notater om sagens forløb i forbindelse med kommunens optagelse af A på alderdomshjemmet i Y by. Der foreligger alene et journalnotat af 15. oktober 2020, der beskriver besøget hos A den 13. oktober 2020 og afrejsen til alderdomshjemmet i Y by den 14. oktober 2020.

Kommunen har i sin udtalelse til mig oplyst, at det ikke er muligt for kommunen at foretage en mere detaljeret rekonstruktion af forløbet med kommunens optagelse af A på alderdomshjemmet i Y by, da nogle af de medarbejdere, som deltog i forløbet ikke længere er ansat i kommunen.

En myndighed har pligt til at gøre notat om oplysninger af betydning for sagens afgørelse.

Kommunen er ikke i besiddelse af skriftlig dokumentation for hele sagens forløb. Der foreligger således ikke dokumentation for den beslutning, som kommunen traf på et visitationsmøde på et ikke nærmere angivet tidspunkt om, at A skulle flyttes til alderdomshjemmet i Y by.

Det er på den baggrund min vurdering, at kommunen ikke har overholdt sin notatpligt. Den manglende sagsdokumentation har bl.a. begrænset kommunens mulighed for at redegøre for kommunens optagelse af A på alderdomshjemmet i Y by og begrænset kommunens mulighed for at redegøre for sagens forløb. Dertil har kommunen i sin udtalelse til mig ikke kunne redegøre for, hvem der traf afgørelse om at optage A på alderdomshjemmet i Y by, hvad retsgrundlaget for afgørelsen var, og hvordan afgørelsen blev meddelt A.

Jeg finder dette kritisabelt.

Jeg finder, at kommunen burde have udarbejdet referat af det visitationsmøde, hvor det blev besluttet, at A skulle flyttes til alderdomshjemmet i Y by. Jeg finder videre, at kommunen ifølge god forvaltningsskik burde have udarbejdet notater i løbet af sagsbehandlingen i forbindelse med optagelsen af A på alderdomshjemmet i Y by, således at kommunen havde dokumentation for sagens forløb.

Jeg beder kommunen om at meddele mig, hvad min udtalelse giver kommunen anledning til at foretage sig.

Da der efter min opfattelse er begået fejl og forsømmelser af større betydning i sagen, har jeg givet Lovudvalget i Inatsisartut og kommunalbestyrelsen meddelelse om udtalelsen i henhold til § 23 i inatsisartutlov nr. 7 af 1. juni 2017 om Ombudsmanden for Inatsisartut.

Nærværende udtalelse vil i anonymiseret form blive offentliggjort på min hjemmeside og omtalt i min beretning for 2023.

Jeg har sendt en kopi af denne udtalelse til A.

SAGSFREMSTILLING

Af journalnotat af 20. februar 2020 fremgår, at der er modtaget en orientering fra X bygd. Af notatet fremgår bl.a. følgende:

”[A], [...], som er på vej til at blive dement. Jeg videresender hermed min skrivelse fra mit besøg i hans hjem.” (Min oversættelse)

Der foreligger blandt sagens akter et brev af 20. februar 2020 fra Borger- og Bygdeservice i X bygd til Afdelingen for hjemmehjælpere, ældre og handicappede i Y by. Af notatet fremgår følgende:

”I dag da jeg var på arbejde og kom hjem til [A], kunne jeg se, at der ikke var gjort rent længe i [A’s] hjem. Da der blev vasket gulv, var der ikke nogen, der havde taget opvasken. Der trænger til gulvvask og opvask.

Jeg indstiller til, at der bliver udarbejdet et funktionsskema, og at dette bliver udfyldt.

[A] må placeres et andet sted, når der bliver gjort rent. Der skal ryddes op i indgangen, køkkenet og stuen og til sidst skal gulvet vaskes. Der skal siden vaskes op.

Da det, der skal ordnes i huset ikke kan udføres på 1 dag, må der tages stilling til dette.

Samtidig med, at der bliver gjort rent i [A’s] hjem, skal man gøre [A] opmærksom på, at [A] skal bo på ældrekollektiv for de mere selvhjulpne.

Jeg ønsker, at der bliver udarbejdet et funktionsskema, og at [A] bliver serviceret ud fra dette.” (Min oversættelse)

Blandt sagens akter foreligger en samtykkeerklæring af 20. februar 2020. Samtykkeerklæringen er underskrevet af A og vedrører indhentning af oplysninger fra sundhedsvæsenet vedrørende oplysninger om, hvorvidt A er undersøgt for de-

mens. Det fremgår af journalnotat af samme dato, at samtykkeerklæring til indhentning af oplysninger er underskrevet, og at der er sendt en anmodning til sygehuset i ....

Det fremgår af et journalnotat af 25. februar 2020, at A er akut visiteret til ældrekollektivet. Det fremgår videre, at den fungerende hjemmehjælpskoordinator har skrevet følgende til en sagsbehandler i kommunen:

"[A] er flyttet akut ind i ældrekollektivet for de mere selvhjulpne. [A] var løbet tør for solarolie til opvarmning. Selvom [A] var alene, havde [A] sagt, at [A] var sammen med to børn, og at der kun var en dyne til pigen." (Min oversættelse)

Følgende fremgår af journalnotat af 13. marts 2020:

"Vedr. [A], cpr.nr. [...]. Efter at have været blevet undersøgt for demens og [A] kom tilbage til [X bygd], fandt vi ud af, at [A] selv var taget hjem igen.

Jeg bad en ansat i alderdomshjemmet for de mere selvhjulpne om at hente [A], hvor medarbejderen indvilligede. I den forbindelse skal [A's] hjemmehjælper være hjemme hos [A] 2 timer dagligt." (Min oversættelse)

Ved brev af 27. marts 2020 oplyses følgende fra sygehuset til kommunen:

"pt var indlagt på [...] sygehuse fra d 28-02-2020 til 6-03-2020 til udredning på mistanke om demens.

Ved undersøgelse for demens vurderes det til at pt har en middelsvær demens-tilstand.

Pga nedsat hørelse bestilles høreapparat.

Der skabes kontakt til socialforvaltningen mhp at pt evt kan komme på ældrekollektiv i [X bygd]".

Det fremgår af journalnotat af 7. april 2020, at den lægefaglige vurdering er sendt til alderdomshjemmet i X bygd, sagsbehandleren på pensionsområdet i Y by og til hjemmehjælpskoordinatoren. Derudover fremgår følgende:

”UT har snakket med lederen i morges og hun fortæller at hun oplever [A] ikke som en der er svær at passe i de timer hun er på arbejde fra kl 7-15 og ved ikke meget om [A] sådan til hverdagen, og henviser til støtteperson der er på 2 timer dagligt”.

Der foreligger en ansøgning om plads på ældrekollektiv i X bygd underskrevet af A den 14. april 2020.

Der foreligger en e-mail af 3. august 2020 fra alderdomshjemmet i X bygd til kommunen. Af e-mailen fremgår bl.a. følgende:

”Pågældende bor midlertidigt her [i [X bygd]] på alderdomshjemmet. Da [A] flyttede ind, blev det meddelt, at [A] BOEDE HER MIDLERTIDIGT. FORSTÅET PÅ DEN MÅDE, AT [A] ER VISITERET TIL AT BO HER INDTIL ÆLDREKOLLEKTIVET I [Y by] BLIVER BYGGET FÆRDIGT. OG [A] ER PÅ VEJ TIL AT BLIVE DEMENT OG SER SYNER, MEN SOM MAN IKKE MÆRKER MEGET TIL I DET DAGLIGE. DER ER GÅET LANG TID SIDEN, AT VI SØGTE OM EN ANSAT TIL AT TAGE SIG AF [A]. OG VI HAR IKKE FÅET SVAR ENDNU. EFTER AT HAVE BOET TRYGT HER I LÆNGERE TID, ER [A] BEGYNDT VEDVARENDE AT TAGE HJEM TIL SIT HUS, HVOR [A] I SLUTNINGEN AF MÅNEDEN BARE KOMMER HER OG SPISER OG TAGER HJEM IGEN OG SOVER. [A] SIGER, AT [A] BEDST ER VANT TIL AT VÆRE ALENE OG VI KAN IKKE TVINGE [A] TIL AT BLIVE HER. OG DET SER UD TIL, AT [A] IKKE ER BLEVET FRATRUKKET FOR AT BO OG SPISE HER. SÅ HVAD SKAL VI SOM PERSONALE GØRE VED DETTE.” (Min oversættelse)

Det fremgår af et journalnotat af 3. august 2020, at der er svaret, at alderdomshjemmet i Y by var bagud med at gøre klar.

Af journalnotat af 14. september 2020 fremgår bl.a. følgende:

”Pågældende [A], cpr.nr. [...], er fraflyttet alderdomshjemmet her [i [X bygd]], vi kan ikke tvinge ham til at blive boende.

Da [A] ikke ønskede at bo der, havde [A] sagt til personalet, at [A] ikke var vant til at bo sammen med andre. [...]” (Min oversættelse)

Følgende fremgår af et journalnotat af 17. september 2020 udarbejdet på baggrund af et besøg af rejsende terapeuter hos A i hans eget hjem:

”**Formål:** Borger ses da bygdeforvalter spørger om vi vil kigge forbi [A], da [A] ikke vil modtage hjemmehjælp mv.

Efter

tilstede: borger, terapeutassistent (fung. tolk), bygdeforvalter og ergoterapeut ([...]).

15-09-20

[A] besøges, da der er stor bekymring for [A's] helbred og trivsel. [A] bor alene i eget hjem. [A] har en plads på ældrekollektivet, da det er blevet vurderet, at [A] ikke kan bo for sig selv. [A] ønsker dog ikke at bo der og har udtalt, at [A] føler sig overvåget. Ifølge bygdeforvalter er [A] dement og har flere paranoide udtalelser samt aggressiv adfærd. [A's] hjem fremstår rodet og meget beskidt. Der står ting både på bordet og på gulvet. Ovn og 2 kogeplader står tændt – formentlig for at lave varme. Vi får lov til at komme ind og [A] virker rolig i sin adfærd. Der observeres let rysten i både OE og UE. [A] fremstår nogenlunde soigneret og ren og fortæller, at [A] bruger badet i servicestationen. Tilspurgt laver [A] mad i huset, men det er tvivlsomt hvad og hvordan. Ifølge tolk taler [A] i øst og vest, og udover at [A] har svært ved at svare relevant på spørgsmål, har [A] også nedsat hørelse som gør kommunikationen en del udfordrende. Indimellem svarer [A] dog relevant – særligt når [A] selv bringer et emne op, som [A] ønsker at snakke om. [A] er tidligere blevet tilbudt hjemmehjælp, som [A] dog endte med at smide ud af huset. I dag takker [A] dog ja til hjemmehjælp og det aftales, at [A] kontaktes så snart vedkommende kommer. [A] fortæller, at [A] gerne vil have hjælp til rengøring og tøjvask. [...] (hjemmehjælpskoordinator) er kontaktet mhp. opstart af hjemmehjælp. Hun fortæller dog, at der pt. kører en sag med [A], formål er dog uvist, men formentlig på baggrund af bekymring for [A] helbred og trivsel.

Næste tjenesterejse: Generel opfølgning på [A]. Hvor bor [A] og hvad får [A] hjælp til?”

Følgende fremgår af et journalnotat af 15. oktober 2020:

”Mens vi var i [X bygd], besøgte vi [A] sammen med [...] (souschef i alderdomshjemmet i [Y by]).

[A's] hjem var meget rodet og lugtede meget. Der var hverken hoved eller hale i hele hjemmet. Gulvet, bordet og køkkenbordet var fyldt med skrald. Alt var meget beskidt. Gammel mad så ud til at have ligget længe på gulvet, uden at blive flyttet. Der var ingen seng at se, men til gengæld lå der en madras på lænestolen. Det så ud til, at [A] havde lagt den på gulvet, med en hynde under, som den så ud til, at [A] har brugt som seng.

Pågældende er ellers blevet flyttet på alderdomshjemmet for de mere selvhjulpne i [X bygd] og [A] var taget hjem igen selv, for at hente sine småting i mindre mængder ad gangen. [A] havde kun lidt tilbage, som var en smule nyvasket tøj.

Under vores sidste visitationsmøde, er det blevet besluttet, at [A] skal flyttes til alderdomshjemmet i [Y by], hvor vi skal forsøge at overtale [A] til at følge med næste gang vi tager sydpå. Her informerede vi [A], at [A] først skulle slappe af på alderdomshjemmet i [Y by] ved at skrive til [A] med notater, da [A] er døv. Da [A] ikke turde, skrev jeg til [A], at [A] skulle på ferie, hvorefter [A] blev velvillig og vi bad [A] om, at [A] skulle pakke de ting [A] skulle have med, idet vi orienterede [A], at vi skulle rejse næste dag kl. 14:00.

Vi tog over til [A] næste dag, hvor [A] havde pakket de ting [A] skulle medbringe og havde stillet dem uden for sit hus. Nu er [A] på alderdomshjemmet, som i første omgang bliver kaldt for ”aflastningsophold” og samtidig træne [A] op til at flytte ind til at bo.

Der skal gøres rent i [A's] hus og de ting, som ikke benyttes skal smides ud, mens [A] opholder sig her.” (Min oversættelse)

Det fremgår af et journalnotat af 13. januar 2021, at der blev foretaget en ergoterapeutisk demensscreening, og at der skal foretages blodprøver ud fra en demenspakke samt en lægesamtale, før der kan stilles en diagnose.

I maj 2021 gennemførte et inspektionshold fra mit embede en inspektion af alderdomshjemmet i Y by.

Den 29. november 2021 skrev jeg bl.a. følgende til kommunen:

"Den 12. og 13. maj 2021 gennemførte et inspektionshold fra Ombudsmanden for Inatsisartut en inspektion af alderdomshjemmet i [Y by].

Under inspektionen oplyste ledelsen af alderdomshjemmet, at beboeren [A] i 2020 blev optaget på alderdomshjemmet imod sin vilje. Ledelsen oplyste endvidere, at beboeren nu er glad for at bo på alderdomshjemmet. Ledelsen oplyste endelig, at der ikke var beskikket en værge for beboeren.

Ved brev af 14. september 2021 meddelte jeg [A], at jeg overvejede at iværksætte en undersøgelse af sagen. Jeg bad [A] om at meddele mig det, hvis dette gav [A] anledning til bemærkninger. Jeg har ikke hørt fra [A]. Alderdomshjemmet har ved e-mail af 29. oktober 2021 meddelt mig, at [A] har fået mit brev læst højt, og at [A] virkede uinteresseret og uden respons.

Jeg har på den baggrund besluttet at iværksætte en undersøgelse af sagen om optagelse af [A] på alderdomshjemmet i [Y by]. Jeg henviser til ombudsmandslovens § 15, stk. 1, hvorefter ombudsmanden af egen drift kan tage en sag op til undersøgelse.

Til brug for min undersøgelse anmoder jeg Kommune Kujalleq om at sende **samtlig** akter i sagen om optagelse af [A] på alderdomshjemmet i [Y by].

Jeg anmoder endvidere Kommune Kujalleq om en **udtalelse** til sagen.

Jeg anmoder om, at Kommune Kujalleq i sin udtalelse bl.a. at redegøre for, om [A] efter kommunens opfattelse:

- a) gav samtykke til optagelse på alderdomshjemmet,
- b) modsatte sig optagelse eller
- c) manglede evnen til at give informeret samtykke hertil.

Hvis [A] efter Kommune Kujalleqs opfattelse ikke havde givet samtykke, anmoder jeg endvidere kommunen om at oplyse:

1. hvem der traf afgørelse om at optage [A] på alderdomshjemmet,
2. hvordan afgørelsen blev meddelt til [A],
3. om der blev beskikket en værge for [A] og
4. hvad retsgrundlaget for denne afgørelse var, herunder om afgørelsen var i overensstemmelse med reglerne i magtanvendelsesloven (inatsisartutlov nr. 1 af 21. november 2013 om magtanvendelse inden for det sociale område med senere ændringer).

Magtanvendelsesloven indeholder en række bestemmelser om optagelse i botilbud af personer, som udtrykkeligt modsætter sig optagelse, og personer, som mangler evnen til at give informeret samtykke hertil.

Bestemmelserne fremgår bl.a. af §§ 36, 42, 43, 49 og 50. I disse bestemmelser er det bl.a. fastsat, hvem der kan træffe afgørelse om optagelse uden samtykke, og hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at sådan en afgørelse er lovlig. Derudover indeholder bestemmelserne en række retssikkerhedsmæssige garantier, herunder klageadgang til Det Sociale Ankenævn, særlig let adgang til domstolsprøvelse og pligt for kommunalbestyrelsen til at betale for advokatbistand til personen og anmode kredsretten om at beskikke en værge for personen.”

Ved e-mail af 24. januar 2022 modtog jeg sagens akter samt kommunens udtalelse dateret 7. januar 2022. Følgende fremgår af udtalelsen:

”Udtalelse - Ombudsmandens sag jnr-2021- 907-0001

[...]

Kommunen vil oplyse at kommunen ikke traf afgørelse om [A's] optagelse på alderdomshjem i [Y by] uden samtykke iht. § 36 i Inatsisartutlov nr. 1 af 21. november 2013 om magtanvendelse inden for det sociale område.

Kommunen vil yderligere oplyse, at det er kommunens opfattelse, at [A] ikke til sidst modsatte sig optagelsen, men var måske ved afrejse fra sin bolig i [X bygd] i tvivl om, hvorvidt [A] havde lyst til at rejse til aflastning på alderdomshjemmet eller ej. Da [A] i stedet fik fortalt, at [A] skulle ”på ferie” i [Y by] ville [A] alligevel rejse og tog af sted frivillig, uden tvang. Derfor kan der være formodning om, at

[A] ved afrejsen ikke havde tilstrækkelig forståelse af rejsens formål eller alle nødvendige oplysninger om det til at træffe en velinformeret beslutning.

I øvrigt vil kommunen påpege, at der p.t. angiveligt ikke er muligt at foretage mere detaljeret rekonstruktion af hele forløb ifm. [A's] optagelse på alderdomshjemmet dersom nogle af de medarbejdere som deltog i forløbet ikke er længere ansat i kommunen.

Kommunen beklager forsinkelse i tilsendelse af sagsakter samt udtalelsen som skyldes administrative forhold.”

Der fremgår af sagens akter en e-mail af 4. januar 2022 fra lederen af alderdomshjemmet i Y by til kommunen. Følgende fremgår af e-mailen:

”Jeg rejste sammen med [A] dengang 14.10.21 [Jeg formoder, der menes den 14.10.20] her til [Y by], bl.a. sammen med plejehjemmets leder og hjemmehjælpskoordinatoren.

Jeg var med, da hjemmehjælpskoordinatoren var på besøg i [A's] hus. Dagen før var [A] gået med til at rejse på rekreation, men ville ikke med 1 time før vores afrejse. Da vi først sagde det på en anden måde sådan, at [A] skulle på ferie i [Y by], ville [A] med. Punkt c er nok det nærmeste, man kan bruge som svar på, at [A] manglede evne til at give informeret samtykke.

Jeg er i tvivl om den nederste og kan ikke svare på det.

I håb om, at vedhæftede billeder kan bruges.” (Min oversættelse).

E-mailen var vedhæftet billeder af A's hjem. Billederne viser et rodet hjem fyldt med ting blandet med affald overalt på flere overflader og gulv.